

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

**Acte Acadèmic de Lliurament
de la Medalla de la Universitat
al Prof. Dr. Esteban Morcillo**

Laudatio

Prof. Dr. Federico Pallardó

València, 10 de novembre de 2018

De vegades la vida porta en el anar i tornar diari, en l'embolicada vida que portem moments de joia i alegria mai esperades. El present és un d'eixos moments. Vull per això començar la meua *laudatio* del professor Esteban Morcillo donant gracies públicament i davant de persones molt volgudes i admirades del meu agraïment per la immerescuda elecció que de mi s'ha fet per adreçar-me a totes i tots vostès.

El meu breu relat dels nombrosos mèrits que justifiquen la concessió del nostre més apreciat guardó naix, he de confessar, de l'amistat que li professem molts amics. No és, no vull que siga, un relat fred i basat només en la descripció dels seus molts mèrits científics, docents, i de gestió i política universitàries. És un relat que ix del cor, fet per un amic a un amic.

Senyores i senyors, per apropar-nos a la figura del professor Morcillo cal remuntar-se als seus inicis com a estudiant. El doctor Morcillo va començar el seus estudis a la nostra benvolguda Facultat de Medicina l'any 1968. Eixe no va ser un any qualsevol, ben bé ho saben totes i tots vostès.

Es va llicenciar comptant en el seu expedient acadèmic amb setze Matricules d'Honor i tres Excel·lents. Va obtenir el Premi Extraordinari de Llicenciatura el 1974 i, quatre anys després, culminà el seus estudis de doctorat i va ser guardonat també amb el Premi Extraordinari.

Gràcies a una beca Fulbright va treballar al *Department of Medicine* de la *John's Hopkins University* i en la *University of Michigan*. La seua formació postdoctoral es va completar al *Department of Physiology and Pharmacology* de la *University of Strathclyde*, a Glasgow.

El Doctor Morcillo guanyà el 1979 per oposició la plaça de professor “adjunto numerario” a la Universitat de València i el 1980 obtingué pel sistema antic d’oposició la plaça de professor “agregado numerario” i, poc després, és catedràtic d’universitat a la *Universidad de Alcalá*, on va ser Vicerrector de Investigació i Tercer Cicle.

En 1990 torna definitivament a la nostra Institució i accedeix també a la plaça de Farmacòleg Clínic a l’Hospital Clínic Universitari de València. És elegit degà de la Facultat de Medicina i Odontologia des de 1999 a 2007 i, poc després, el Rector Francisco Tomás el nomenà vicerector d’investigació i Política Científica. Comença, doncs, una intensa activitat encetant noves vies de col·laboració i programes recolzats per un Servei d’Investigació molt actiu i capaç del que sempre s’ha manifestat molt elogiosament. A l’any 2010 és elegit Rector d’aquesta Universitat, la que sempre ha sentit com la seua *alma mater*.

En la vessant investigadora es autor de més de 200 publicacions i articles en revistes internacionals en la especialitat de farmacologia, fonamentalment centrat en la investigació de la malaltia pulmonar obstructiva crònica, fibrosi pulmonar i asma. Pioner en l’estudi dels inhibidors de la fosfodiesterasa tipus quatre, ha contribuït al disseny de nous medicaments per al tractament de la inflamació bronquial. Voldria ací fer referència a la inestimable ajuda del seu equip d’investigació i, molt especialment, la del seu amic i company el prof. Julio Cortijo amb qui va rebre el Premi Cooperació Universitat-Societat del Consell Social de la Universitat i el premi Galien d’investigació, considerat com uns dels guardons més prestigiosos en Farmacologia..

Atès el seu prestigi en l’activitat investigadora és, o ha estat, Vocal del Consell Assessor de la Fundació Valenciana d’Estudis Avançats, Coordinador del Programa Sectorial de Vida i Salut del Pla Valencià de Ciència i Tecnologia, Representant de la Comissió Interministerial de Ciència i Tecnologia (CICYT) en els Programes BIOMED2 i COST de la Unió Europea, Expert de la Comissió Interministerial de Ciència i Tecnologia (CICYT) i de l’Agència Nacional d’Avaluació i Prospectiva (ANEP), i del Fons d’Investigacions Sanitàries (FIS) de la Seguretat Social i Expert de l’Agència Espanyola del Medicament (Ministeri de Sanitat), Membre del Comitè Avalador de Reaccions Adverses a Medicaments de la Conselleria de Sanitat, membre del Comitè Editorial de revistes científiques estrangeres, com *Pulmonary Pharmacology & Therapeutics d’Academic Press (London)*.

Es acadèmic de número de la Reial Acadèmia de Medicina i Ciències Afins de la Comunitat Valenciana i ha estat president de la *Sociedad Española de Farmacología*.

Sé que s’estima molt haver estat director científic de l’INCLIVA, l’Institut d’Investigació Sanitària de l’Hospital Clínic Universitari de València.

Però deixem de banda els seus mèrits acadèmics perquè considere que es particularment destacada la seua activitat en la política universitària.

En paraules d'Ausiàs March : *Veles e vents* han fet escorar la nostra Nau i portar-la al llarg dels huit anys del seu mandat prop de perills ben coneguts. La nostra cinc vegades centenària Nau sota la seu direcció ha navegat entre Esci·lla i Caribdis en un mar embravit. La crisi econòmica que hem patit i que amb tanta força han fet perillar les estructures polítiques a la nostra Comunitat ha aconseguit, gràcies a la ben reconeguda capacitat de negociació del nostre guardonat, dins d'un escenari complex ,assegurar en gran mida una certa estabilitat pressupostària que clarament ha millorat... - només millorat, no solucionat- gràcies a l'arribada de l'Administració actual.

Moltes han estat les converses al més alt nivell amb els diferents agents socials, tant a la nostra Comunitat com a nivell estatal, que va dur endavant el rector Morcillo amb el clar objectiu de procurar, com es va fer, una mínima estabilitat econòmica necessària per a les polítiques estudiantils i de personal, que, malgrat les restriccions pressupostàries han fet possible un nou horitzó d'esperança en un context sociopolític encara poc clar.

Gràcies per tant, rector Morcillo, per recuperar tot i que siga parcialment, la dignitat i suficiència econòmica de la nostra institució i gràcies siguen donades als agents socials que han recolzat dita estabilitat.

Però el rector Morcillo no només ha navegat en les perilloses aigües de l'economia universitària amb ventura.

Un del seus èxits més celebrats ha estat mantenir, en el tumultuós marc econòmic, una producció científica capdavantera en el panorama nacional fent de la nostra Universitat, no només la de major producció científica a la nostra comunitat, sinó una de les primeres a Espanya i dins dels rànquings internacional més exigents.

Açò s'ha fet gràcies, per descomptat, al treball constant de moltes persones que als nostres laboratoris, biblioteques i instituts, en condicions de vegades no sempre ideals, han donat el millor que tenen i han mantingut una qualitat i excel·lència reconeguda dins i fora de les nostres fronteres. Miren com a mostra la creació de l'Institut de Biologia de Sistemes, la concessió de centre d'excel·lència Severo Ochoa a l'IFIC o la María de Maeztu a l'Institut de Ciència Molecular .

I acabe ja. Esteban es àvid lector, brillant conversador i melòman confés.

Els que el coneguem bé hem vist els darrers huit anys un Esteban cavil·lós i preocupat sovint. Voldria agrair per això a la seua companya de tants anys, Viti, el seu intel·ligent i continuat estímul i suport, molt especialment en els moments de dificultats, incomprensió i solitud patits, propis d'un càrrec de responsabilitat tan alt.

Veure'l patir i lluitar per donar a la nostra societat valenciana i a la nostra Universitat valors i principis que en hores obscures i a voltes doloroses fins i tot violentes pareixen oblidats. Hem vist un home ferm i arrelat enfrontar intel·ligentment nombrosos problemes per desgràcia no tots encara resolts.

El nostre acte solemne de hui vol ser un reconeixement al seu treball constant.

Els càrrecs son càrrecs perquè porten carreges però dita càrrega és més lleugera quan es fa com a servei a la comunitat i es condueix a lloc conegut i amb ànim resolt.

I així ha estat. El teu compromís per al bé comú, que és el bé de la nostra Universitat, ha estat sempre present al llarg del darrers huit anys.

És veritat que molta és encara la feina per dur endavant i estic segur que la nostra Rectora posarà tot el seu esforç en portar-la a terme.

Però en qualsevol circumstància el record del “savoir faire” i la bonhomia de caràcter del professor Morcillo seran recordats per molt de temps.

Les persones passen, les paraules són oblidades, però les obres i els fets perduren més enllà.

Esteban, de tot cor,

Gràcies!

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA